

Sygnatura akt III RC 102/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ż., dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Sylwia Popko**

Protokolant: st. sekr. sąd. Bogusława Stępień

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. w Żaganiu

sprawy z powództwa K. T. reprezentowanej przez matkę R. T.

przeciwko A. T.

o podwyższenie alimentów

powództwo oddała.

Sygn. akt III RC. 102/16

UZASADNIENIE

W dniu 22 marca 2016 roku do Sądu Rejonowego w Żaganiu wpłynął pozew małoletniej powódki K. T., reprezentowanej przez matkę R. T., w którym powódka domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Żaganiu z dnia 29 sierpnia 2014 roku, w sprawie III RC.276/14, z kwoty 550,00 złotych miesięcznie do kwoty 1.000,00 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2015 r., płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki R. T. oraz o zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podała, że kwota 550,00 złotych alimentów miesięcznie, zasądzona od pozwanego, jest niewystarczająca do pokrycia wydatków związanych ze zwiększonymi usprawiedliwionymi potrzebami małoletniej powódki, która rozpoczęła naukę w szkole średniej, a po jej ukończeniu zamierza podjąć studia wyższe, w związku z czym obecnie uczęszcza na dodatkowe zajęcia. Dodatkowe wydatki związane są z uczęszczaniem przez córkę do szkolnej grupy teatralnej. Matka małoletniej z uwagi na niskie dochody nie jest w stanie zapewnić córce wszystkich potrzeb, stąd zmuszona jest korzystać z pomocy swoich rodziców. Pozwany natomiast od wielu lat pracuje bez żadnych umów w różnych firmach, jest osobą zdrową, może również doksztalić się i znaleźć lepiej płatną pracę.

W dniu 21 kwietnia 2016 roku, do Sądu Rejonowego w Żaganiu wpłynęła odpowiedź pozwanego A. T. na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwany podał, że od czasu ustalenia alimentów w obecnej wysokości nie nastąpiły jakiegokolwiek zmiany w sytuacji finansowej córki i jego, aby zasadnym było podwyższenie alimentów. Obecnie, jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z prac dorywczych jako stróż z wynagrodzeniem w kwocie ok. 1.000 zł miesięcznie. Z osiągniętych dochodów musi pokryć koszty utrzymania, w tym swój udział w utrzymaniu nieruchomości, w której mieszka z bratem i jego rodziną. Obecnie nie ma możliwości podjęcia pracy u ojczyma i matki w zakładzie kamieniarskim, gdyż działalność ta jest zawieszona, z uwagi na chorobę ojczyma. Dochody pozwanego, a także ograniczone możliwości zarobkowe, nie pozwalają więc nałożenie alimentów w podwyższonej

kwocie, a nadto, zdaniem pozwanego, przedstawione przez matkę powódki koszty utrzymania córki są znacznie zawyżone, a żądanie alimentów z datą wsteczną nieuzasadnione.

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 roku, przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podtrzymała pozew o podwyższenie alimentów, a pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Wyrokiem, z dnia 29 sierpnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Żaganiu podwyższył alimenty od pozwanego A. T. na rzecz małoletniej powódki K. T. z kwoty 250 zł miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19.12.2006r. w sprawie I 2C 912/06 do kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 01.07.2014r., płatnej do dnia 15 - go każdego miesiąca do rąk matki dziecka R. T. jako ustawowej przedstawicielki, z obowiązującymi odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności każdej raty, w pozostałej części powództwo oddalając.

Dowód: wyrok SR w Żaganiu z dnia 29.08.2014 roku - k.66 akt III RC. 276/14

Wówczas, małoletnia K. miała 15 lat, uczęszczała do III klasy gimnazjum w S.. Zamierzała kontynuować naukę w liceum językowym, stąd uczęszczała na odpłatne zajęcia języka angielskiego i niemieckiego, których koszt wynosił ok. 240 zł miesięcznie. Brała ona udział w zajęciach na kółku teatralnym, co nakładało na jej matkę obowiązek przygotowania stroju na dany spektakl. Dziewczynka interesowała się również końmi, a matka zawoziła ją do stadniny i wykupywała lekcje za kwotę 150 zł miesięcznie; pozostałe jazdy konne małoletnia organizowała we własnym zakresie, otrzymując je w zamian za pomoc przy koniach. K. miała stwierdzoną astmę, leczona była od kilku lat u pulmonologa, ale wówczas jej sytuacja zdrowotna była już stabilna, a choroba opanowana- dziewczynka nie przyjmowała regularnie leków, kontrolne wizyty u specjalisty były raz w roku i a wydatki z tym związane rzędu 100 zł. Małoletnia rozpoczęła leczenie stomatologiczne, na które poniesiono już kwotę 600 zł, a pozostały jej do leczenia 4 zęby. Średnio miesięczne koszty utrzymania małoletniej szacowane były na około 1.200 zł miesięcznie. Dziewczynka mieszkała wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu, za które płacony był czynsz do spółdzielni w kwocie 434,46 zł miesięcznie. Nadto matka małoletniej opłacała rachunki: za energię elektryczną w kwocie około 80 zł miesięczne, za gaz - 50-60 zł miesięcznie, za śmieci - 16 zł miesięcznie, internet -39,90 zł, telefony - 80 zł miesięcznie, a także raty pożyczek: jedna w kwocie 250 zł, druga - 276,80 zł, trzecia – 25,92 zł.

R. T. pracowała w Agencji (...) i zarabiała 1.600 zł miesięcznie. Ponadto szukała dodatkowych źródeł dochodu, pracując jako pomoc w sprzątaniu i robieniu zakupów dla dwóch osób, zarabiając 200-300 zł miesięcznie. Dodatkowo pracowała sezonowo, zbierając np. płody runa leśnego. W 2013 roku zarobiła ona 25.065 zł. Nie korzystała ona z pomocy (...), nie pobierała żadnych zasiłków. Leczyła się na tarczycę.

Dowód:

- zaświadczenie o dochodach – k. 8 akt III RC. 276/14,
- rachunki – k. 10,12,14,15,59 akt III RC. 276/14,
- przelewy bankowe- k.11,16,17 akt III RC. 276/14,
- faktury- k. 13, 51,56-58 akt III RC. 276/14,
- zaświadczenie US- k. 26 akt III RC. 276/14,
- umowa najmu- k. 47-50 akt III RC. 276/14,
- zaświadczenie Burmistrza – k. 52 akt III RC. 276/14,

- zaświadczenie (...) k.53, 54 akt III RC. 276/14,
- wyciąg z uchwały Rady Miejskiej- k. 55 akt III RC. 276/14,
- protokół rozprawy z dnia 29 sierpnia 2014 r.- k. 64 akt III RC. 276/14

A. T. zamieszkiwał w domu swojej matki, razem z bratem, prowadząc odrębne gospodarstwo domowe. Za wodę płacił 20 zł, za gaz 40 zł, za energię elektryczną 120 zł, za wywóz śmieci 30 zł, podatek 30 zł, opał 700 zł za sezon grzewczy, za telefon 10 zł miesięcznie. Nie posiadał innych stałych opłat, utrzymywał się z prac dorywczych, trudniąc się stróżowaniem, za które otrzymywał 800 zł miesięcznie. Nadto w okresie letnim dorabiał przy kopaniu działek, malowaniu mieszkań itp. Z zawodu mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, miał ukończony kurs i uzyskał uprawnienia na wózek widłowy. Był zarejestrowany w PUP jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, poszukiwał pracy na terenie S., czasami pomaga ojczymowi w jego firmie kamieniarskiej, odwdzięczając się za pomoc i wsparcie ze strony matki i ojczyma. Nie posiadał innych dzieci, nie miał problemów zdrowotnych ani przeciwwskazań do wykonywania pracy. Alimentował on córkę regularnie kwotą 330 zł miesięcznie- w okresie od września 2013r. do maja 2014r. kwotą 400 zł miesięcznie, a nadto sporadycznie wspierał córkę rzeczowo, czasami wspomagał ją też drobnymi kwotami gdy do niego przyjeżdżała.

Dowód:

- dowody wpłat – k. 32-34 akt III RC. 276/14,
- decyzja PUP - k. 35 akt III RC. 276/14,
- faktury i rachunki – k. 36-38 akt III RC. 276/14,
- protokoły rozpraw z dnia - k. 63-65 akt III RC. 276/14

Małoletnia powódka K. T. od września 2015 r. uczęszcza do I klasy o profilu biologiczno-chemicznym w liceum ogólnokształcącym w S.. W Poradni P.-Psychologicznej w S. stwierdzono u niej dysleksję, wymaga więc większego nakładu pracy w naukę. Korzysta nieregularnie z korepetycji z biologii, chemii, matematyki i języka polskiego, których koszt wynosi ok. 200 zł miesięcznie, a także z dodatkowych nieodpłatnych zajęć w szkole. Nadal uczęszcza na zajęcia teatralne, spektakle odbywają się raz w roku, a rodzice partycypują w zakupie strojów, kwotą ok. 50 zł. Oprócz sezonowych przeziębień, małoletnia na nic przewlekłe nie choruje – leczenie astmy zakończono – nie zażywa żadnych stałych leków. Zakończyła również leczenie stomatologiczne, ale wymaga założenia aparatu ortodontycznego.

Dziewczynka mieszka z matką, która zatrudniona jest nadal w Agencji (...) w S. i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 1.599 zł netto miesięcznie. Dodatkowo R. T. opiekuje się trzema starszymi osobami, za co otrzymuje kwotę ok. 500 zł miesięcznie, a w okresie letnim zbiera płody runa leśnego.

Koszty utrzymania wynajmowanego przez R. T. lokalu mieszkalnego obecnie wynoszą: 554 zł – czynsz, 103 zł – energia, 66 zł – gaz, 39 zł – Internet, 90 zł – telefony komórkowe, 39 zł – telewizja kablowa.

Matka małoletniej splaca raty 3 kredytów w kwotach po 83 zł, 276 zł i 236 zł miesięcznie. Leczy się na tarczycę, a koszt zakupu leków wynosi ją ok. 50 zł miesięcznie.

Nie korzysta ona z pomocy (...), nie pobiera żadnych zasiłków ani nie otrzymuje dodatku mieszkaniowego.

Dowód:

- kopia opinii PP-P w S. (k.59-63),
- rachunki i faktury (k.21-26,55),

- potwierdzenia przelewów (k.9-20),
- zaświadczenie o dochodach (k.8),
- zaświadczenia (...) w S. (k.56,57),
- zaświadczenie Burmistrza S. (k.58),
- zeznania przedstawicielki ustawowej R. T. (k.65v-66)

Pozwany A. T. zamieszkuje nadal w domu swojej matki, razem z bratem i jego rodziną, partycypując w kosztach utrzymania kwotą ok. 160-170 zł miesięcznie. Kwotę 50 zł przeznacza na tytoń, który starcza mu na 3 miesiące. Oprócz alimentów na małoletnią powódkę, pozwany nie posiada innych zobowiązań. Wciąż utrzymuje się z prac dorywczych, trudniąc się stróżowaniem, za które otrzymuje w zależności od pory roku od 200 zł do 250 zł tygodniowo. Nadto wykonuje różne drobne prace dla obcych osób. Nie pomaga już matce i ojczymowi, którzy z powodów zdrowotnych zawiesili prowadzony zakład kamieniarski.

Pozwany zarejestrowany jest w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, a od listopada 2015 r. uczestniczy w programie aktywizującym dla osób długotrwale bezrobotnych. W ostatnim okresie ubiegał się o pracę w różnych zakładach pracy, ale otrzymał tylko jedną ofertę zatrudnienia z wynagrodzeniem w kwocie 900 zł miesięcznie, której nie przyjął.

Dowód:

- rachunki i faktury (k.36-37),
- wypis z (...) (k.33),
- zaświadczenie PUP w Ż. (k.35),
- zaświadczenie z dnia 14.04.2016 r. (k.34),
- kopia dokumentacji medycznej (k.39-40)
- zeznania świadka M. O. (k.65),
- zeznania pozwanego A. T. (k.66)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne, należało oddalić w całości.

Zgodnie z brzmieniem art.138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Treść cytowanego artykułu wskazuje, iż przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art.138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron. Sąd Najwyższy, w postanowieniu z dnia 19.07.1974 roku (II CO 9/74, LEX nr 7560), wskazał, iż „powództwo o zmianę przewidziane w art.138 kro wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art.133 i 135 k.r.o). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.”

Obowiązek alimentacyjny, w myśl art.128 kro, obejmuje dostarczanie środków utrzymania i środków wychowania. Pod pojęciem dostarczania środków utrzymania należy rozumieć zaspokajanie normalnych, bieżących potrzeb uprawnionego w postaci pożywienia, ubrania, mieszkania, opału, niezbędnych przedmiotów umożliwiających przebywanie w środowisku i rodzinie. Dostarczanie środków wychowania obejmuje natomiast powinność starań o zdrowie uprawnionego, o jego rozwój fizyczny i umysłowy, stworzenie możliwości zdobycia wykształcenia, zapewnienie dostępu do dóbr kultury. Środki utrzymania i środki wychowania służą temu samemu celowi, a mianowicie zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (tak Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy z komentarzem pod red. K. Piaseckiego, W-wa 2002, s.768).

Zmianę stosunków - wymaganą przez treść art.138 kro – oceniać należy, porównując możliwości osób zobowiązanych, w dniu zasądzenia alimentów (bądź też ostatniego ich podwyższenia) ze stanem majątkowym oraz możliwościami w chwili obecnej, jak również zmianę usprawiedliwionych potrzeb dzieci uprawnionych do alimentacji.

W przedmiotowej sprawie, Sąd uznał, iż zarówno po stronie powodowej, jak i pozwanej nie nastąpiły od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej okoliczności uzasadniające zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego poprzez jego podwyższenie.

Jak wynika z akt III RC.276/14, w 2014 r. małoletnia K. T. uczęszczała do III klasy gimnazjum w S. i zamierzała po jego ukończeniu kontynuować naukę w liceum językowym, stąd uczęszczała na odpłatne zajęcia języka angielskiego i niemieckiego, których koszt wynosił ok. 240 zł miesięcznie. Brała ona udział także w zajęciach na kółku teatralnym, co nakładało na jej matkę obowiązek przygotowania stroju na dany spektakl. Dziewczynka interesowała się również końmi, a matka zawoziła ją do stadniny i wykupywała lekcje za kwotę 150 zł miesięcznie; pozostałe jazdy konne małoletnia organizowała we własnym zakresie, otrzymując je w zamian za pomoc przy koniach. K. miała stwierdzoną astmę, leczona była od kilku lat u pulmonologa, ale wówczas jej sytuacja zdrowotna była już stabilna, a choroba opanowana - dziewczynka nie przyjmowała regularnie leków, kontrolne wizyty u specjalisty były raz w roku i a wydatki z tym związane rzędu 100 zł. Małoletnia była w trakcie leczenia stomatologicznego, na które poniesiono już kwotę 600 zł, a pozostały jej do leczenia 4 zęby. Średnio miesięczne koszty utrzymania małoletniej szacowane były na około 1.200 zł miesięcznie. Dziewczynka mieszkała wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu, za które płacony był czynsz do spółdzielni w kwocie 434,46 zł miesięcznie. Nadto matka małoletniej opłacała rachunki: za energię elektryczną w kwocie około 80 zł miesięcznie, za gaz - 50-60 zł miesięcznie, za śmieci - 16 zł miesięcznie, internet -39,90 zł, telefony - 80 zł miesięcznie, a także raty pożyczek: jedna w kwocie 250 zł, druga - 276,80 zł, trzecia – 25,92 zł miesięcznie. R. T. pracowała w Agencji (...) i zarabiała 1.600 zł miesięcznie, dodatkowo pracowała jako pomoc w sprzątaniu i robieniu zakupów dla dwóch osób, zarabiając 200-300 zł miesięcznie, a także zbierając np. płody runa leśnego. Nie korzystała wówczas z pomocy (...), nie pobierała żadnych zasiłków.

Pozwany natomiast zamieszkiwał w domu swojej matki, razem z bratem, prowadząc odrębne gospodarstwo domowe. Za wodę płacił 20 zł, za gaz 40 zł, za energię elektryczną 120 zł, za wywóz śmieci 30 zł, podatek 30 zł, opał 700 zł za sezon grzewczy, za telefon 10 zł miesięcznie. Nie posiadał innych stałych opłat, utrzymywał się z prac dorywczych, trudniąc się stróżowaniem, za które otrzymywał 800 zł miesięcznie. Nadto w okresie letnim dorabiał przy kopaniu działek, malowaniu mieszkań itp. Był zarejestrowany w PUP jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, poszukiwał pracy na terenie S., czasami pomaga ojczymowi w jego firmie kamieniarskiej, odwdzięczając się za pomoc i wsparcie ze strony matki i ojczyma. Córkę alimentował regularnie, przekazywał jej także drobne kwoty.

W ocenie Sądu, aktualnie warunki bytowe małoletniej powódki oraz jej sytuacja osobista nie zmieniły się, wzrost kosztów utrzymania związany jest z procesami inflacyjnymi, dotyczącymi każdego - w tym również pozwanego - a także procesami biologicznymi, związanymi z dorastaniem dzieckiem. Nie nastąpiło zaś po jej stronie żadne szczególne pogorszenie stanu zdrowia, implikujące wzrost wydatków na leczenie, czy też nadzwyczajna zmiana potrzeb edukacyjnych. W przypadku małoletniej potrzeby żywieniowe, środków higieny i czystości czy odzieży są zdaniem Sądu porównywalne z tymi z sierpnia 2014 roku. Koszt dodatkowych zajęć dla małoletniej uległ nawet obniżeniu i obecnie wynosi ok. 200 zł miesięcznie, ponadto małoletnia ma zapewnione bezpłatne zajęcia w szkole. Natomiast w opinii PP-P, stwierdzającej u małoletniej dysleksję, nie zalecono żadnych dodatkowych zajęć, których

przeprowadzenie nie jest możliwe w szkole lub w domu i wiązałoby się ze zwiększonymi wydatkami. W toku sprawy nie wskazywano również, aby powódka wciąż jeździła konno i ponoszono z tego tytułu wydatki. Małoletnia ukończyła natomiast leczenie stomatologiczne oraz pulmonologiczne i oprócz okresowych przeziębień na nic obecnie przewlekłe nie choruje, nie przyjmuje stałych leków.

Matka małoletniej nadal osiąga stałe wynagrodzenie w kwocie ok. 1.600 zł miesięcznie, dodatkowe 500 zł miesięcznie uzyskuje w zamian za pomoc starszym osobom. Koszty utrzymania lokalu, w którym mieszka z małoletnią wzrosły nieznacznie, spłaca również 3 kredyty z ratami w kwotach: 83 zł, 276 zł i 236 zł miesięcznie. W jej sytuacji osobistej i zdrowotnej również nie nastąpiły żadne zmiany – nadal nie ma partnera i leczy się tylko na tarczycę.

Jak wskazywano wyżej, zadaniem rodziców jest rozwijanie rozwoju dziecka, nie jego ograniczanie, a w konsekwencji poczynienie wszelkich starań, z dołożeniem należytej staranności, o zabezpieczenie możliwości finansowego zabezpieczenia owych rozwojowych potrzeb dziecka. Jednakże pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, gdyż pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów. Zachodzi więc potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokajaniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego. Uwzględnienie roszczenia dziecka nie może doprowadzić do niedostatku rodziców.

Sytuacja finansowa pozwanego aktualnie jest trudna. Nadal utrzymuje się ze stróżowania z wynagrodzeniem w kwocie 200-250 zł tygodniowo i drobnych prac dorywczych. Z dochodów tych partycypuje w kosztach utrzymania lokalu, w którym mieszka, a także płaci zasądzone na powódkę alimenty. Na swoje utrzymanie pozostaje mu niewielka kwota, stąd ma ograniczone środki na takie potrzeby jak odzież czy doładowanie telefonu, pozwala sobie jedynie na zakup tytoniu za 50 zł na 3 miesiące. A. T. od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej pomimo zarejestrowania w urzędzie pracy jako osoba poszukująca pracy i uczestniczenia w programie aktywizacyjnym, nie znalazł stałej i dobrze płatnej pracy, a oferowane warunki zatrudnienia nie były lepsze od tych, które obecnie posiada. Pozwany nie uchyła się więc od pracy, podejmuje różne dodatkowe odpłatne zajęcia, a także poszukuje innej pracy, ale z uwagi na brak odpowiedniego wykształcenia i sytuację na lokalnym rynku pracy, jego szanse na znalezienie stałej i lepiej płatnej pracy są niewielkie. Również podjęcie pracy poza miejscem zamieszkania pozwanego wiązałoby się z ponoszeniem dodatkowych kosztów w postaci dojazdów lub wynajęcia mieszkania, musiałby więc mieć zagwarantowane dużo lepsze wynagrodzenie. Natomiast jak wynika z zeznań pozwanego, potwierdzonych zeznaniami świadka O. i przedłożonymi dokumentami, aktualnie nie ma on możliwości dorobienia w zakładzie kamieniarskim ojczyma, albowiem ten z uwagi na liczne choroby zawiesił prowadzenie tej działalności gospodarczej. Zaś ze strony matki, pozwany nie może też teraz liczyć na większą pomoc, gdyż jest ona również osobą schorowaną, a utrzymuje się tylko z emerytury.

W ocenie Sądu, również wysunięte żądanie podwyższenia alimentów począwszy od dnia 1 września 2015 r., nie znalazło uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Należy przede wszystkim podkreślić, iż alimenty ze swej natury przeznaczone są na zaspokojenie potrzeb bieżących, a dochodzenie ich za okres miniony dopuszczalne jest jedynie w przypadkach wyjątkowych. W doktrynie wskazuje się, że uzyskanie alimentów za okres sprzed wniesienia pozwu uzależnione jest od wykazania przez wierzyciela, że jego usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem lub utrzymaniem i wychowaniem nie zostały za ten okres zaspokojone albo zostały zaspokojone dzięki np. zaciągniętym pożyczkom (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 28 lipca 1949 r., C 389/49, OSN 1951, nr 3, poz. 60; wyrok SN z dnia 8 czerwca 1976 r., III CRN 88/76, OSNCP 1977, nr 2, poz. 33). Rozwiązanie to wynika z natury prawnej alimentów, których celem jest dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania na bieżąco. Społeczną funkcją alimentów jest zaspokajanie bieżących potrzeb uprawnionego, dlatego powinny być realizowane na bieżąco. Kumulowanie należności alimentacyjnych za czas dłuższy powoduje szereg ujemnych zjawisk, polegających na gromadzeniu bez uzasadnionej przyczyny znacznych aktywów, które są w przyszłości przeznaczane na inne niż zaspokajanie bieżących potrzeb cele, jak również do powstania znacznego zadłużenia osób zobowiązanych do alimentacji (J. Ignaczewski (red.), *Alimenty...*, s. 173). Dlatego należy podkreślić, że ustanowienie trzyletniego terminu przedawnienia roszczeń alimentacyjnych nie oznacza, iż w każdym

wypadku uprawniony będzie mógł wystąpić z roszczeniem o zasądzenie świadczeń za cały ten okres (tzn. za okres 3 lat przed wniesieniem pozwu). Uprawniony będzie mógł domagać się zasądzenia zaległych świadczeń w takim zakresie, w jakim służyć one będą zaspokojeniu jego bieżących potrzeb. Zgodnie bowiem z zasadą pro praeterito nemo alitur obowiązek alimentacyjny wygasa w zakresie już zaspokojonych potrzeb uprawnionego. Dlatego jak wskazuje ustawodawca w uzasadnieniu projektu zmian z dnia 6 listopada 2008 r., trafna i nadal aktualna jest uchwała SN z dnia 28 września 1949 r. (Wa.C 389/49, OSN 1951, poz. 60; PiP 1951, z. 11, s. 794), według której żądanie dotyczące czasu minionego może mieć na względzie niezaspokojone potrzeby uprawnionego, wykonanie zobowiązań zaciągniętych przez niego dla zaspokojenia potrzeb, zaległości np. w opłatach za mieszkanie itd. (Uzasadnienie projektu..., s. 43). Stanowisko to SN potwierdził także w późniejszych orzeczeniach: uchwale z dnia 25 listopada 1968 r. (III CZP 65/68, OSNCP 1969, nr 5, poz. 83), wyroku z dnia 5 czerwca 1976 r. (III CRN 88/76, OSNCP 1977, nr 2, poz. 33). Zgodnie z powyższym orzecznictwem dochodzenie alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa dopuszczalne jest tylko w ograniczonym zakresie, bo tylko w wypadku gdy pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie kosztów wychowania i utrzymania (T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2006, s. 837). Stanowisko SN w tej materii jest jednolite i konsekwentne, o czym świadczy bieżące orzecznictwo. Jako przykład można przytoczyć orzeczenie z dnia 7 lipca 2000 r. (III CKN 1015/00, niepubl.), w którym SN stanął na stanowisku, że zaspokajanie „bieżących potrzeb” może nastąpić w teraźniejszości lub przyszłości, natomiast dochodzenie potrzeb przeszłych możliwe jest tylko w sytuacji, gdy uprawniony wykaże, iż określone jego potrzeby zostały niezaspokojone, względnie że zobowiązania zaciągnięte na pokrycie tych usprawiedliwionych potrzeb nie zostały zlikwidowane.

W niniejszej sprawie, strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że konkretne potrzeby małoletniej w okresie sprzed wniesienia pozwu nie zostały zaspokojone, ani że np. na ich pokrycie zostały zaciągnięte zobowiązania, które nadal są spłacane.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika natomiast, że dotychczas potrzeby małoletniej były zaspakajane w tym niezbędnym zakresie. Z przedłożonych dokumentów nie wynika także, aby na te potrzeby R. T. zaciągała pożyczki lub z tej przyczyny posiadała zaległości np. w opłatach za mieszkanie. Z rachunków i zeznań matki wynika, że potrzeby małoletniej są zaspakajane na bieżąco, również z alimentów od pozwanego. Część zakupów, jak np. meble na raty zostało dokonanych kilka lat temu, a pożyczki zaciągnięte jeszcze w trakcie poprzedniej sprawy alimentacyjnej. Skoro więc potrzeby te były zaspakajane bez przeszkód, a jak wskazywano wyżej matka małoletniej osiąga stałe dochody, to zdaniem Sądu, nie ma podstaw do zasądzenia alimentów z datą wsteczną, za okres przed wniesieniem pozwu. Ponadto, nic nie stało na przeszkodzie wystąpieniu przez matkę małoletniej np. już we wrześniu 2015 r. z żądaniem zasądzenia od pozwanego wyższych alimentów na dziecko, kiedy to małoletnia rozpoczęła naukę w szkole średniej i wymagała większych wydatków. Skoro więc dotychczas z takim żądaniem nie wystąpiła, należy domniemywać, iż jej sytuacja materialna była na tyle dobra, że nie potrzebowała udziału finansowego ojca w pokrywaniu potrzeb małoletniej. Pozwany natomiast wywiązuje się systematycznie z ustalonego obowiązku alimentacyjnego, nie ma zaległości w płaceniu alimentów.

Analizując sytuację pozwanego, Sąd uznał, iż sytuacja materialna nie poprawiła się, a możliwości zarobkowe nie zwiększyły się od ostatniej sprawy alimentacyjnej i są obecnie na tyle ograniczone, że nie sprostałby alimentom podwyższonym w tym przypadku o jakąkolwiek kwotę bez uszczerbku dla własnych usprawiedliwionych potrzeb.

Okoliczności, na które powołuje się przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, stanowiące w jej ocenie podstawę do uznania zgłoszonego żądania, nie uzasadniają podwyższenia alimentów w żadnej kwocie, albowiem w ocenie Sądu sytuacja materialna R. T. nie uległa pogorszeniu, a potrzeby małoletniej na tyle nie wzrosły. W żaden sposób nie wykazano, aby zmieniła się sytuacja matki małoletniej powódki, zwłaszcza, żeby nastąpiło pogorszenie się jej sytuacji w stopniu i w znaczeniu, wskazującym na konieczność przejęcia obowiązku alimentowania dziecka, leżącego po jej stronie, przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż nie zachodzą przesłanki z art.138 kro, a obecna sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego, nie daje jakichkolwiek podstaw do podwyższenia ciążących na nim świadczeń alimentacyjnych.

Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd, na podstawie art.138 kro w zw. z art.133 kro w zw. z art.135 kro i w zw. z art. 137§2 kro, powództwo o podwyższenie alimentów do kwoty 1.000 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2015 r. na rzecz małoletniej powódki K. T., oddalił, stąd orzeczono jak w sentencji.